

at der paa sine Steder af Pengehensyn, takket være enkelte Kommuners Mangel paa Fremsyn, ved Afhændelse til private og derigennem til Udlændinge er sket Ødelæggelser af det, som absolut burde have været bevaret,

at der paa enkelte Steder er sket Afhændelse til Udlændinge af noget af det skønneste, Bornholm ejer,

at der er Fare for at ville blive afhændet, ligeledes til Udlændinge, Byggegrunde paa saadanne Steder, hvor der absolut ikke burde bygges af Hensyn til det meget karakteristiske og ærværdige historiske Mindesmærke, der ved en saadan Bebyggelse vilde faa en Ramme, som i høj Grad vilde forstyrre Karakteren af det storslaaede Helhedsbillede, som nu Natur og Mindesmærke dér i Forening frembyde.

At saadanne Afhændelser nu kunne finde Sted, skyldes tillige Statsmyndigheders Mangel paa Fremsyn ved Afhændelse af Statsejendom til private, hvorved det afhændede nu er blevet Genstand for Pengespekulation.

Dette og lignende bevirkede, at en stor Forsamling af Mænd og Kvinder paa et Møde i Aakirkeby den 24. November d. A. dannede Foreningen „Bornholm“ med det Formaal at bevare paa danske Hænder, hvad der efter bornholmske Mænds og Kvinders Mening altid burde blive paa danske Hænder og altid værnes med den Nænsomhed og Omhu, der som Regel kun kan ventes hos dem, der ved Fødsel og Opdragelse føle sig knyttede til og i Slægtskab med denne Natur.

Foreningen, der søger sin Styrke ved Tilslutning i alle Samfundslag, kommer næppe til, i det mindste til at begynde med, at raade over store Pengemidler. Den henvender sig derfor til den høje Regering og Rigsdag dels med Bøn om Hjælp i Form af en Pengebevilling til Støtte for Foreningens Opgave:

„at søge de naturskønne og historisk mindeværdige Steder paa Bornholm fredlyste og gjorte almen-tilgængelige for Befolkningen samt at forebygge, at de komme i Udlændinges Eje“,

dels med en ærbødig Anmodning om, at det maatte blive taget under snarlig Overvejelse, om der ikke ad Lovgivningens Vej ved Expropriation eller paa anden Maade kunde sikres, at de naturskønne og historisk mindeværdige Steder bleve bevarede og i dansk Eje, hvilket vi mene at burde tillægge stor Betydning for Bornholms Fremtid.

Da Sagen er afgjort ved Finansloven, gør Udvalget ikke Indstilling.

65. Fra Enke efter Kedelsmed ved Statsbanerne N. C. Nielsen, *Harriet Nielsen*, om Forhøjelse af Understøttelse. (Indbragt den 12. December 1906 af Folketingsmanden for Aarhus Amts 3die Valgkreds, *Samuelson*).

Andragerindens Mand døde efter i 9 Aar og 8 Maaneder at have haft fast Ansættelse ved Statsbanerne, og der manglede saaledes 4 Maaneder i det Tidsrum, der giver Ret til Pension. Den Understøttelse, Enken nyder til sig og 4 Børn fra 3 til 11 Aar, strækker langt fra til deres Underhold, der heller ikke er sikret ved den lille Forretning med Cigarer, som Begravelseskassen har hjulpet hende til. Hun beder derfor om Folketingets Hjælp til Opnaaelse af en forøget Understøttelse.

Det ses ikke, at Andragendet har været hos Ministeren.

Udvalget gør ikke Indstilling.

66. Fra Bestyrelsen for Børnehjemmet for Skanderborg og Omegn om et forøget aarligt Tilskud. (Indbragt den 12. December 1906 af Folketingsmanden for Skanderborg Amts 2den Valgkreds, *H. Rasmussen*).

Bestyrelsen for Børnehjemmet for Skanderborg og Omegn indsendte i Sommer til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet et Andragende om et Tilskud paa